

Cecilia Neant-Falk porträtterar unga som säljer sex via webcam.

Väntan, leda, och hopp om kunder. Guldbaggebelönade dokumentärfilmaren Cecilia Neant Falk har gjort konst av unga queermänniskors sexförsäljning via webbkamera. Qx.se blev nyfikna och ringde upp:

Vad är det du har gjort?

(lång tystnad) Jag är inte helt säker, det är upp till betraktaren.

Och?

Jag håller på med research för ett filmprojekt om våld och sexualitet, och vilka samband det finns däremellan. Jag undrade hur vanligt det egentligen är att minderåriga förekommer i sexuella sammanhang på internet och hur tillgängliga är bilderna? Och vad blir konsekvenserna?

Jag hittade inte "barnporr" men, det tog mig tio minuter att hitta sidor med live webcamsex, där många, väldigt unga människor sitter framför sina kameror och väntar på att någon är beredd att betala för en privat peepshow. De är så kallade performers, och får inte vara under arton år. Tittar man på dom är det dock ett antal som ser mycket yngre ut.

Varför blev du intresserad av detta?

Gränsen mellan det privata och det offentliga suddas ut på internet, precis som gränsen mellan prostitution och pornografi. Det är både spännande och obehagligt. Jag vill väcka diskussion kring frågorna och beskriva hur det ser ut. Samtidigt är ju alla dessa människor fantastiskt vackra, och det vill jag visa, men det som händer framför kameran är otroligt osexigt. Bara en massa väntan.

Vilka är det du visar i utställningen?

De som gör det här verkar komma från fattiga länder som Filippinerna, Ryssland, Thailand och Moldavien. Man får en känsla av att de sitter i någon slags studio, det vet man inte, men hur många har råd med dator och bredbandsuppkoppling? Man kan chatta med dem och det hela går ut på att de ska få folk att betala för en privat session. Jag såg ju vad andra skrev till dem, "Show me your cock", och sånt... När någon betalar går det ner en ridå, och så ser man inget mer av dem på en stund. Men det sker rätt sällan.

Hade du några etiska tvivel kring din konst?

Jag ser internet som en offentlig plats, som vilken gata som helst. Som dokumentär fotograf porträtterar jag de människor jag träffat i detta "internets red light district". Jag visar dem när de ringer en kompis eller äter en macka, då när de är något annat är sexförsäljare, i pauserna när de släpper på masken. Det är de bilderna jag letar efter. Dessa människor blir liksom ikoner, eller martyrer för den globala ekonomin...Det jag vill är att återupprätta människan. Det finns säkert människor överallt i världen som går igång på att visa sig för en anonym betraktare, med eller utan betalning. Jag ser inget fel med det, det här handlar om något annat. Ojämlighet i ekonomi, etnicitet, ålder...människor som varor. Jag är inte sexualfientlig, det är strukturella orättvisor jag vill illustrera. Allt är väl okej om det finns en ömsesidighet och en jämlik utgångspunkt, men så verkar det inte vara i många fall.

Vad tänkte du när du tog kontakt med dom unga som visar upp sig på webcam?

Jag har försökt chatta med en del, men det är svårt. Man känner sig lätt som en mormor, och det känns inte riktigt okej att prata med dem varför de gör det de gör. De svar jag fått är att de inte har jobb eller pengar.

Vad ska du göra med dina konstverk?

Jag kommer att visa dem i konstsammanhang. Jag kommer inte sälja porträtten vidare. Det känns fel, helt enkelt.